

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/211/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711213359
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1711213359.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v právnej veci žalobcu: PROFINEX engineering, s.r.o., IČO: 36 044 351, so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 41, zastúpeného: Advokátska kancelária Kašuba spol. s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 41, proti žalovanej: I. L. X., L. XX.X.XXXX, P. J. E. D., D. XX, zastúpenej: JUDr. Martina Mrázová, advokátka, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 20, o zaplatenie 49 790,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 23.mája 2019, č.k. 4C/107/2012-491, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 49 790,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.7.2010 do zaplatenia, a priznal žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 588 , § 39, § 489, § 451, § 456, § 100, § 101, § 107 Obč. zák. a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca, ako kupujúci a žalovaná, ako predávajúca, uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - pozemkom, vedených na LV č. XXXX pre T. Ú. D., G.. O.. ". Č.. XXXX/X M. G.K. M. E. XXXXXmX S. G.. O.. ". Č.. XXXX orná pôda o výmere 33799m², za kúpnu cenu 72 340 000,- Sk, a to dňa 04.09.2006, ku ktorému dňu, podľa stavu zápisu v katastri nehnuteľností, svedčalo výlučné vlastnícke právo žalovanej. V súdnom konaní, výsledkom ktorého bolo právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k: 5Co 339/2012-475 zo dňa 30.04.2013, právoplatný dňa 17.06.2013, mal preukázané, že žalovaná vlastnícke právo nadobudla absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Obč. zák. pre rozpor s ust. § 22 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 Obč. zák., ktorý absolútne neplatný právny úkon nezaložil žiadne právne účinky, na ktorý je potrebné nahliadať ex tunc akoby neexistoval. Vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam teda na ňu nikdy neprešlo a preto, podľa zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet /nikto nemôže na iného previesť viac práv než sám má/, nemohla platne uzavrieť ani kúpnu zmluvu dňa 04.09.2006 so žalobcom, teda platne a účinne sa zaviazat' previesť na neho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré jej nikdy nepatrilo. Za takto prejudiciálne posúdenej otázky neplatnosti právneho úkonu, na základe ktorého mala byť žalovanej vyplatená záloha na kúpnu cenu, ktorej vrátenia sa žalobca v tomto konaní domáhal, považoval za nadbytočné posudzovať a vyhodnocovať, či boli splnené podmienky pre platné odstúpenie žalobcom od kúpnej zmluvy, prípadne či nastal zánik kúpnej zmluvy nemožnosťou plnenia, nakoľko len od platne uzatvorenej kúpnej zmluvy možno odstúpiť a iba platná zmluva môže zaniknúť zánikom možnosti plnenia z nej, resp. ak sa plnenie stane nemožným. Konštatoval, že na strane žalovanej prijatím plnenia z neplatnej kúpnej zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré bola povinná vydať žalobcovi, na úkor ktorého

sa bezdôvodne obohatila. Ako nedôvodnú posúdil obranu žalovanej, že jej nebola žiadna hotovosť v deň podpisu kúpnej zmluvy žalobcom vyplatená. Ďalej sa zaoberal žalovanou vznesenou námietkou premlčania. Mal za to, že objektívna trojročná premlčacia doba pre uplatnenie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej začala plynúť dňom vyplatenia zálohy kúpnej ceny, jej prijatím žalovanou v deň podpisu kúpnej zmluvy dňa 04.09.2006. Objektívna trojročná premlčacia lehota tak márne uplynula dňa 04.09.2009, avšak žalobca právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde až dňa 30.09.2011. Subjektívna dvojočná premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 06.10.2009, kedy žalobca preukázateľne nadobudol vedomosť prinajmenšom o spochybnení vlastníckeho práva žalovanej, ktoré mala na žalobcu previesť v zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy dňa 04.09.2006 /tiež o nemožnosti plnenia z uzatvorenej kúpnej zmluvy vzhľadom na medzičasom žalovanou realizovaný prevod vlastníckeho práva na jej obchodnú spoločnosť, čo však vzhľadom na absolútnu neplatnosť nadobúdacieho titulu žalovanej a neexistencie jej vlastníckeho práva, ktoré mala na žalobcu previesť, sa stalo bezpredmetným/. Subjektívna dvojočná premlčacia lehota tak žalobcovi uplynula dňa 06.10.2011; žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde dňa 30.09.2011. S poukazom na uvedené uzavrel, že nakoľko objektívna trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 04.09.2009, žalobcov nárok sa stal premlčaným už dňa 04.09.2009. V súvislosti s námietkou premlčania prihliadol na všetky individuálne okolnosti, ktoré predchádzali uzavretiu kúpnej zmluvy dňa 04.09.2006 medzi žalobcom a žalovanou a ktoré nasledovali po uzavretí tejto zmluvy, z hľadiska správania sa žalovanej, vychádzajúc aj z poznatkov obsiahnutých v pripojenom spise Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 21C 122/2004 a odôvodnení rozhodnutí súdov v tamomšom konaní / s cieľom žalovanej sa na úkor pôvodných vlastníkov predmetných nehnuteľností značne obohatiť, keď nehnuteľnosti sama, ako zástupca vlastníkov, bez ich vedomia, sebe ako fyzickej osobe, predala kúpnu zmluvou zo dňa 04.02.2004 za výrazne podhodnotenú kúpnu cenu 700 000,- Sk, následne ich kúpnu zmluvou zo dňa 04.09.2006 chcela predať žalobcovi za sumu 72 340 000,- Sk, z ktorej kúpnej ceny prevzala zálohu vo výške 1 500 000,- Sk / 49 790,88 eur, pričom súc si vedomá existencie súdneho konania, v ktorom bol sporovaný jej nadobúdací titul, ubezpečila žalobcu v kúpnej zmluve o neexistencii spornosti jej vlastníckeho práva a to ani v budúcnosti, pričom pri svojom vzdelaní mohla a mala mať vedomosť o možnosti uplatnenia mimoriadneho opravného prostriedku navrhovateľmi /K. Y. D.. S. C. A./, čo sa napokon aj stalo, následne v krátkom časovom slede si založila jednoosobovú obchodnú spoločnosť s ručením obmedzeným dňa 25.06.2007 a vyhlásením správcu vkladu zo dňa 21.06.2007 nehnuteľnosti do tejto spoločnosti vložila ako nepeňažný vklad/, ako aj na konkrétne okolností, za ktorých bola námietka premlčania tohto nároku uplatnená: žalobca sa o stav konania na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 21C 122/2004, v štádiu dovolacieho konania, ako preukázal listinnými dôkazmi a výpoveďou svedkyne I.. Y., zaujímal prinajmenšom v roku 2008, kedy jeho prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z hľadiska plynutia objektívnej trojročnej lehoty ešte nebol premlčaný a nie vinou /subjektívne/ žalobcu súdne konanie, ktorého výsledok bol rozhodujúci pre reálne nadobudnutie vedomosti o existencii bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, právoplatne skončil až dňa 17.06.2013, pričom nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde po nadobudnutí vedomosti o zrušujúcom rozhodnutí NS SR rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým bola žaloba právnych predchodcov žalovanej zamietnutá a márnym uplynutím lehoty žalovanej na vrátenie prijatého plnenia z kúpnej zmluvy zo dňa 04.09.2006 v zmysle výzvy zo dňa 02.07.2010. V tejto súvislosti konštatoval, že žalovaná síce uplatnila námietku premlčania pri prvom úkone, ktorý jej v konaní patrilo, následne však /až/ v priebehu konania sa bránila tvrdením, že vlastne žiadnu zálohu na kúpnu cenu od žalobcu neobdržala, ktoré jej tvrdenie s prihliadnutím na všetky okolnosti a skutočnosti ktoré za konania vyšli najavo, vyhodnotil ako účelové. S poukazom na uvedené na námietku premlčania, vznesenú v konaní žalovanou, pre rozpor s § 3 ods. 1, 2 Obč. zák. výnimočne neprihliadol a žalovanú zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi, teda na zaplatenie sumy 49 790,88 eur spolu s úrokom z omeškania. O nároku na náhradu trov konania v konaní plne úspešného žalobcu rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny tak, aby bola žaloba zamietnutá, z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Porušenie práva na spravodlivý proces podľa nej vyplýva z tej skutočnosti, že sudkyňa ju neobjektívne/zaujato /nie nestrane/ hodnotila tak ako vyplýva z bodu 13 odôvodnenia a takýto hodnotiaci úsudok podľa nej nemá čo hľadať v konaní o zaplatenie uplatneného nároku žalobcu, pričom platí zásada rovnosti strán a takýto hodnotiaci úsudok

k osobe žalobcu absentuje v postupe a konaní súdu prvej inštancie. Tento zaujatý postoj konajúcej sudkyne preto zakladá jej vylúčenie z ďalšej prejednávanej veci, a to pre zaujatosť/nie nestrannosť k nej ako k strane sporu. Inú vadu konania videla v tom, že zákonný sudca je v právnom vzťahu (splnomocnenec na zastupovanie) so svedkom I. Y., a preto sú dané dôvody a okolnosti pre vylúčenie sudcu z prejednávanej veci, a to v kontexte záverov, ktoré súd I. inštancie formuloval v rozpore s dokazovaním. Mala za to, že v konaní jednoznačne vyplynulo, že nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nevzal do úvahy, že na strane žalobcu po uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 04.09.2006 došlo ku konaniu, ktorým bola zmluva zmarená v celom rozsahu, keď žalobca nesplnil podmienky uvedené v čl. III. ods. 5 písm. a) a písm. b) kúpnej zmluvy do 31.12.2006, pričom ona nemala žiaden faktický, ani právny dosah na naplnenie podmienok uvedených v čl. III. ods. 5 písm. a) a písm. b) kúpnej zmluvy. Žalobca sa preto nemôže účinne domáhať odstúpenia od tejto zmluvy titulom nenaplnenia podmienok, ktoré sám zmaril. Súd I. inštancie preto skutkovo pochybil, ak sa v konaní nevysporiadal náležite s preukázanou a doloženou skutočnosťou, že podmienky v čl. III. ods. 5 písm. a) a písm. b) kúpnej zmluvy zo dňa 04.09.2006 nebolo možné objektívne naplniť na strane žalovanej titulom, že nemohla vykonať žiadne úkony, naopak žalobca zmaril naplnenie podmienok. Odstúpenie od zmluvy zo dňa 04.09.2006, je preto podľa nej v tejto časti neplatné. Vytýkala súdu I. inštancie, že sa otázkou neplatnosti odstúpenia od zmluvy nezaoberal. Jej vyhlásenie podľa čl. IV bodu 3 kúpnej zmluvy o neexistencii súdnych sporov, žalôb, či iných konaní bolo v čase uzavretia zmluvy pravdivé, a konala v dobrej viere, nakoľko disponovala právoplatným rozhodnutím Krajského súdu zo dňa 10.04.2006 vydané v konaní 5Co 48/2006. Dovolacie konanie č.k. 4Cdo/217/2007 sa začalo až v kalendárnom roku 2007. V čase uzavretia kúpnej zmluvy preto naplnila podmienku uvedenú v čl. IV bod 3. V čase podpisu zmluvy so žalobcom v kontexte ním uvedeného dôvodu odstúpenia od zmluvy, preto neporušila čl. VI ods. 2 písm. a) a b) zmluvy zo dňa 04.09.2006. Dôvod odstúpenia od zmluvy žalobcom, preto právne neobstojí a odstúpenie je preto neplatné. K dôvodu odstúpenia žalobcu od zmluvy podľa čl. VI ods. 2 písm. c) a d) uviedla, že pozemky previedla do spoločnosti, v ktorej bola jediným majiteľom/vlastníkom a konateľom kde vklad bol povolený pod V-388/3/07 až dňa 01.08.2007. K vkladu došlo v čase, kedy už kúpna zmluva nemohla byť právne naplnená, nakoľko došlo k zmareniu podmienky podľa čl. III bod 5 písm. b), ktorú zmaril sám žalobca. V mesiaci 10 alebo 11/2006 časť nehnuteľností uvedených v čl. III bod 5 písm. b) od Mesta Senec nekúpil žalobca, ale iná spoločnosť. V konaní preto bolo preukázané, že koncom roka 2006 zo strany žalobcu došlo k vedomému konaniu s účinkami zmarenia predmetnej zmluvy, a záväzkov v nej uvedených. Z doručených písomných listín preto jasne vyplynulo, že na strane žalobcu v čase doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy neexistovali žiadne dôvody, ktoré by zakladali porušenie jej povinnosti. V čase doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany žalobcu naopak existovali preukázateľne právne a skutkové dôvody, ktoré zakladajú porušenie povinnosti na strane žalobcu, a to ešte v roku 2006, tým, že nenadobudol nehnuteľnosti podľa čl. III bod 5 písm. b), čo súd I. inštancie vôbec nevyhodnotil ako konanie v prospech nej. Konanie žalobcu preto odporuje čl. III, ods. 1 Obč. zák., nakoľko ide o výkon práv spôsobom, ktorý zakladá konštatovanie konania žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, a výrazným spôsobom zasahuje do jej práv. Konanie žalobcu spočíva v tom, že sám zmaril možnosť naplnenia zmluvných podmienok, na ktoré sa v zmluve právne zaviazal. Žalobca zmaril naplnenie a realizácie zmluvy, keď namiesto toho, aby podľa čl. III bod 5 písm. b) nadobudol nehnuteľnosti od mesta Senec žalobca, nadobudla ich iná právnická osoba, prepojená s osobou žalobcu. Preukázala, že úkony žalobcu po uzavretí zmluvy t.j. po dátume 04.09.2006 boli vykonané v snahe zmarenia dohodnutých záväzkov so žalovanou, žalobca si bol vedomý, že na základe ním vykonaných úkonoch nebude možné zmluvu realizovať. Mala za to, že viazanosť zmluvou (oboch strán) bola v kontexte čl. VI bod 2 písm. d) do 31.12.2006. Žalobca si bol preto skutkovo a právne vedomý a to v kontexte ním vykonaných úkonov v priebehu kal. roka 2006, že predmetné záväzky z kúpnej zmluvy sa nesplnia, a zmluva zanikne uplynutím dátumu dňa 31.12.2006. V kontexte vyššie uvedených dôvodov, preto vzniesla v konaní námietku neplatnosti/neúčinnosti žalobcom doručenej listiny označenej ako odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 04.09.2006. Súd I. inštancie právne pochybil, ak sa v konaní o zaplatenie nezaoberal prejudiciálne otázkou ukončenia zmluvy uzavretej dňa 04.09.2006, v kontexte čl. VI bod 2 písm. d) t.j. uplynutím dňa 31.12.2006. K premlčaniu uviedla, že podľa čl. VI bod 2 písm. d) zmluvy žalobca mohol odstúpiť od nej dňa 01.01.2007, podľa ust. § 101 Obč. zák. mu začala plynúť premlčacia lehota na vykonanie práva dňom 01.01.2007, táto lehota uplynula dňa 01.01.2010 a žalobca listom zo dňa 02.07.2010 jej doručil odstúpenie od zmluvy, teda toto právo uplatnil oneskorene, po uplynutí stanovenej premlčacej lehoty. Súd I. inštancie preto právne pochybil ak sa nevysporiadal s touto námietkou premlčania práva na strane žalobcu. Žalobca zmarením záväzkov v kúpnej zmluve uvedených zmaril zmluvu dňom 31.12.2006, žalobca nemal v úmysle už dňom 31.12.2006 trvať na plnení predmetnej zmluvy, zmluva sa právne ukončila dňom 31.12.2006. Právne závery súdu sú

preto nanajvýš pochybné, a nezodpovedajú doloženým listinám, obsahu spisu a priebehu dokazovania, ktorý vyplynul v konaní pred súdom I. inštancie. Mala za to, že žalobca dňa 14.03.2008 mal skutkovú a právnu vedomosť o podanom dovolaní proti rozhodnutiu v prvom stupni, na OS BA III pod č.k. 21C 122/04, žalobca preto od dátumu 14.03.2008 mohol účinne od tejto zmluvy, ak by preukázal dôvody, odstúpiť a žiadať vrátenie plnenia zálohy. Nie je preto pravdou, že sa o tom dozvedel až dňa 25.09.2009 ako uvádza súd I. inštancie v odôvodnení svojho rozsudku, od ktorého času odvíja začatie plynutia premlčacej lehoty na strane žalobcu. Takýto záver je nielen v rozpore s listinami, ale aj v rozpore so zásadou C.s.p., nakoľko je preukázané, že žalobca o podanom dovolaní mal minimálne vedomosť odo dňa 14.03.2008 kedy adresuje žiadosť právnenému zástupcovi Dušana Hatlu, ktorý ho listom zo dňa 08.04.2008 informuje o podanom dovolaní. Preto považuje nárok žalobcu v celom rozsahu za premlčaný. Žalobcovi začala plynúť premlčacia lehota dňom 25.10.2006, a uplynula v roku 2009. Ak by aj súd posúdil, že lehota začala plynúť márnym uplynutím dátumu 31.12.2006 (čl. VI bod 2 písm. d) zmluvy zo dňa 04.09.2006), uplynula by dňom 31.12.2009. Nárok žalobcu je preto premlčaný v celom rozsahu, nakoľko žalobca žalobu podáva dňa 30.09.2011, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Žiadala tak skutkovo a právne prejudiciálne ustáliť otázku platnosti/neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 04.09.2006, začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na strane žalobcu v kontexte ním vykonaných úkonov zmarenia dňom 25.10.2006 a riešenie skutkovej a právnej vedomosti žalobcu o podanom dovolaní, a to dňom 14.03.2008 kedy adresuje žiadosť o poskytnutie informácie. Vo svojej replike zotrvala na dôvodoch odvolania.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že toto považuje za nedôvodné, zmätočné a v niektorých častiach nezrozumiteľné, keď žalovaná v ňom nereagovala na skutkové a právne závery súdu prvej inštancie spôsobom, ktorým by ich mohla spochybníť. Námietku zaujatosti považoval za nedôvodnú a žiadal na ňu neprihliadnuť. Namietal, že by zmaril možnosť naplnenia zmluvných podmienok uvedených v kúpnej zmluve. Mal za to, že žalovaná nevykonala všetky úkony podľa čl. III. bod 5 písm. a) kúpnej zmluvy. Rozsudok súdu prvej inštancie navrhoval ako vecne správny potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci venoval súd prvej inštancie všetkým (čiastkovým) otázkam relevantným pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, náležitú pozornosť z hľadiska všetkých riadne a včas uplatnených relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť svojho nároku a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaná bránila proti týmto nárokom, zo zisteného skutkového stavu majúcom oporu vo vykonanom dokazovaní vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré aj správne vyložil, a svoje úvahy, pre ktoré žalobe vyhovel, aj riadne odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup primerane vysvetlil, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej, tak aj po právnej stránke, a zároveň sa v potrebnom rozsahu vysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi sporových strán, dal potrebné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné námietky strán sporu súvisiace s predmetom konania. Odvolanie žalovanej tak nie je spôsobilé; z hľadiska ňou uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia; spochybníť správnosť záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie.

6. V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmie byť výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Toto ustanovenie je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, ak to tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť, bez ohľadu na to, aby sa tým niečo zmenilo na existencii tohto práva.

7. Úvaha súdu o tom, či výkon práv a povinností je v rozpore s dobrými mravmi, musí byť podložená konkrétnymi zisteniami v konaní. Súlad výkonu práv a povinností s dobrými mravmi musí vychádzať z komplexného hodnotenia konkrétnej situácie, a to na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a miestne a časové súvislosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Postačuje, že výkon práva je - objektívne posudzované, v rozpore s dobrými mravmi a zavinenie zo strany konajúceho, resp. jeho vedomosť tohto rozporu s dobrými mravmi, nie je relevantná. Za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi sa považuje aj šikanózný výkon, ktorým sa

nesleduje dosiahnutie určitého predpokladaného hospodárskeho cieľa a účelu sledovaného právnu normou, ale výkon práva sa zneužíva zámerne na poškodenie iného, na oslabenie jeho postavenia či znevýhodnenie.

8. V preskúmvanej veci vyslovil súd prvej inštancie právny názor, že žalovanou opodstatnene vznesená námietka premlčania predstavuje výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, teda konanie poškodzujúce žalobcu, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, pričom pri svojich úvahách zohľadnil rozsah a charakter žalobcom uplatňovaného nároku a dôvody, pre ktoré svoje právo neuplatnil včas. Súd prvej inštancie dôkladne uvážil všetky významné okolnosti ako na strane žalobcu tak aj na strane žalovanej a tieto dôsledne vyhodnotil aj so zreteľom na podstatné skutočnosti týkajúce sa vzniku ako i ďalšieho priebehu záväzkovoprávneho vzťahu medzi stranami a s náležitou starostlivosťou posúdil intenzitu všetkých individuálnych okolností danej veci vo väzbe na všeobecne uznávané pravidlá slušnosti a morálne zásady občianskeho spolužitia. Súd prvej inštancie tiež starostlivo zohľadnil konkrétne okolnosti, za ktorých bola námietka premlčania žalovanou uplatnená, keď poukázal na dobrú vieru žalobcu pri uplatňovaní svojho nároku z neplatnej kúpnej zmluvy a jeho aktívny záujem o stav konania aj od výsledku ktorého závisel ním uplatňovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako i na účelové tvrdenia žalovanej. Nakoľko žalovaná ako predávajúca v kúpnej zmluve vyhlásila, že neexistujú žiadne súdne spory a že do dňa nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom k predmetu kúpy existovať nebudú, správne konajúci súd pri svojich záveroch vychádzal aj z poznatkov obsiahnutých v spise sp. zn. 21C 122/2004 ako i z odôvodnení rozhodnutí vydaných v tomto konaní. Odvolací súd tak zhodne so súdom prvej inštancie považoval v danom prípade za splnené predpoklady pre odopretie výkonu práva žalovanej účinne uplatniť námietku premlčania. Súd prvej inštancie dôvodne argumentuje takými výnimočnými okolnosťami daného prípadu a osobitého zreteľa, pre ktoré je žalovanou vznesená námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi, a pre ktoré došlo vznesením z jej strany k zneužitiu práva, v dôsledku ktorého sa javí nepriznanie premlčaného práva neprímerane tvrdým postihom pre žalobcu. Úvahy súdu prvej inštancie a z nich vyvozené závery zodpovedajú aj požiadavke spravodlivého usporiadania vzťahu medzi stranami. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd zastáva názor, že v predmetnej veci je plne legitímna požiadavka uprednostnenia princípu spravodlivého vyriešenia prípadu pred princípom právnej istoty.

9. Súd prvej inštancie správne ustálil aj začiatok plynutia premlčacej doby, keď plynutie objektívnej doby odvodzoval od vyplatenia zálohy kúpnej ceny dňa 04.09.2006 a začiatok plynutia subjektívnej doby odvodzoval od nadobudnutia vedomosti žalobcom o spochybnení vlastníckeho práva žalovanej dňom 06.10.2009. Správne sa vysporiadal aj so vzájomným plynutím objektívnej a subjektívnej premlčacej doby.

10. Aj odvolací súd považoval za nadbytočné posudzovať a vyhodnocovať v danej veci, či boli splnené podmienky pre platné odstúpenie žalobcom od kúpnej zmluvy, prípadne či nastal zánik kúpnej zmluvy nemožnosťou plnenia, nakoľko; ako na to správne poukázal i súd prvej inštancie; len od platne uzatvorenej kúpnej zmluvy možno odstúpiť a iba platná zmluva môže zaniknúť zánikom možnosti plnenia z nej, resp. ak sa plnenie stane nemožným.

11. Taktiež nebolo potrebné v danej veci zaoberať sa tým, či žalobca realizoval svoje právo odstúpiť od kúpnej zmluvy v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby. Rovnako skutočnosť, či žalobca zmaril splnenie kúpnej zmluvy a či sa môže účinne domáhať odstúpenia od kúpnej zmluvy titulom nenaplnenia podmienok, ktoré mal sám zmariť, považoval odvolací súd za irelevantnú vzhľadom na absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy a tým aj samotného právneho úkonu odstúpenia. Pokiaľ by aj bolo zistené, že neboli dané dôvody pre odstúpenie žalobcom od zmluvy, nič by to nezmenilo na závere, že konanie žalovanej nadobudlo intenzitu konania v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná preto nedôvodne vytýka súdu prvej inštancie, že sa nezaoberala jej námietkami týkajúcimi sa neplatnosti/neúčinnosti odstúpenia žalobcom od kúpnej zmluvy, resp. otázkou ukončenia kúpnej zmluvy dňom 31.12.2006.

12. Nedôvodná je aj námietka žalovanej, že žalobca mal dňom 14.03.2008 skutkovú a právnu vedomosť o podanom dovolaní, pretože táto skutočnosť nevyplýva z listu zo dňa 08.04.2008 len preto, že sa v ňom odkazuje na žiadosť žalobcu zo dňa 14.03.2008. Ani tvrdenie žalovanej, že subjektívna premlčacia doba na uplatnenia práva na vrátenie zálohy z neplatnej zmluvy začala žalobcovi plynúť 25.10.2006, nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

13. Nenáležitá je námietka žalovanej o porušení jej práva na spravodlivý proces tým, že vec prejednávajúca sudkyňa ju ako stranu sporu hodnotila tak, ako to vyplýva z bodu 13 odôvodnenia. V tejto časti rozsudku totiž súd prvej inštancie v rámci opisu zisteného skutkového stavu len konštatoval závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co 339/2012-475 zo dňa 30.04.2013. V tejto

súvislosti je potom zjavne nedôvodná aj námietka žalovanej o porušení rovnosti strán odôvodnená tým, že takýto hodnotiaci úsudok absentuje k osobe žalobcu.

14. Odvolací súd zistil, že zo spisu nevyplýva ani žiadna okolnosť svedčiaca o tom, že by u vec prejednávajúcej zákonnej sudkyne neboli dané dostatočné záruky objektívneho, nezaujatého a nestranného rozhodovania. Žalovaná neuviedla žiadny zákonom uznaný dôvod spochybňujúci nezaujatosť sudkyne súdu prvej inštancie, za taký totiž nemožno považovať že zákonná sudkyňa je v právnom vzťahu so svedkom. Navyše táto skutočnosť, ako vyplýva z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 12.02.2019, nebola u konajúcej sudkyne dôvodom pre jej vylúčení predsedom súdu v inej právnej veci. Odvolací súd pochybnosti žalovanej o nezaujatosti sudcu nepovažoval za také, ktoré by mohli mať právnu relevanciu a je toho názoru, že sú motivované tým, že nebolo rozhodnuté podľa subjektívnych predstáv žalovanej; hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania, nepatrí strane a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu. V danom prípade preto nedošlo k porušeniu práva žalovanej na prejednanie veci nestranným a nezaujatým súdom.

15. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovanou uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane súvisiaceho; odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého; výroku o náhrade trov konania, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).